

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 434
din 30.09.2015

Dosar nr.: 244/2015

Petiția nr.: 2648/14.04.2015

Petent: P.S.

Reclamat: Inspectoratul General al Poliției Române

Obiect: aplicarea sancțiunilor și contravențiilor doar conducătorilor auto comparativ cu administratorii drumurilor

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. P.S., domiciliat în

I.2. Numele și reședința reclamatei

I.2.1. Inspectoratul General al Poliției Române, reprezentat de către Comisar Șef de Poliție R.C., directorul Direcției juridice, cu sediul în

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petentul sesizează discriminarea din partea Poliției Rutiere din România. Agenții de poliție rutieră aplică prevederile legale în mod discriminatoriu aplicând sancțiuni doar unor categorii de participanți la trafic, respectiv conducătorilor auto, în timp ce pentru altă categorie, respectiv administratorii drumurilor, sancțiunile sunt aproape inexistente

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 26.05.2015 la sediul CNCD, prin adresa nr. 2648/08.05.2015 respectiv adresa nr. 3207/08.05.2015.

3.3. La termenul acordat s-a constatat lipsa procedurii de citare cu petentul, fiind acordat un nou termen pentru data de 16.06.2015. La termenul acordat s-a prezentat petentul.

3.4. Partea reclamată a formulat un punct de vedere înregistrat sub nr. 3598/25.05.2015, punct de vedere comunicat petentului.

3.4. Petentul a formulat concluzii scrise

3.5. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția formulată petentul sesizează Consiliul cu privire la inegalitatea de tratament aplicată de către agenții de poliție.

4.1.2. Petentul apreciază faptul că agenții de poliție aplică prevederile legale într-un mod discriminatoriu, constatând contravenții și sancțiuni numai în detrimentul conducătorilor auto. Pentru o altă categorie, respectiv administratorii drumurilor, contravențiile și sancțiunile sunt aproape inexistente.

4.1.3. Deși starea precară a unor drumuri este cunoscută, practica anterior menționată este de natură a încălca prevederile art. 16, alin. 2 din Constituție care prevede faptul că nimeni nu este mai presus de lege.

4.1.4. Prin concluziile scrise formulate petentul solicită sancționarea Inspectoratului General al Poliției Române, având în vedere practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane precum și orice comportament activ ori pasiv care prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate, față de alte persoane.

4.1.5. Ca urmare a practicilor discriminatorii indirecte, petentul, în calitatea sa de conducător auto se consideră discriminat în raport cu o persoană juridică deși amândurora li se aplică același act normativ.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată solicită respingerea petiției ca urmare a inexistenței niciunei forme de discriminare.

4.2.2. Prin petiția formulată, petentul nu a prezentat fapte care permit a prezuma existența unei discriminări directe sau indirecte săvârșite de către partea reclamată.

4.2.3. În analiza existenței unei situații de discriminare trebuie să vizeze apariția unui alt criteriu care are ca scop sau efect, restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.

4.2.4. Astfel ar trebui avute în vedere elementele de bază ale discriminării, respectiv criteriul de discriminare și încălcarea unui drept recunoscut de lege. Petentul nu se află într-o asemenea situație, agenții de poliție aplicând sancțiuni potrivit normelor legale în vigoare.

4.2.5. Petentul a solicitat părții reclamate să i se pună la dispoziție situația sancțiunilor contravenționale aplicate în luna ianuarie 2015 aplicate administratorului Autostrăzii A2 București-Constanța.

4.2.6. În urma verificărilor efectuate, i s-a comunicat petentului faptul că în luna ianuarie 2015 nu au fost aplicate sancțiuni administratorului drumului pentru nesemnalizare sau semnalizare necorespunzătoare a obstacolelor sau a lucrărilor aflate în zona părții carosabile sau pentru asigurarea stării de viabilitate a autostrăzii A2. Se mai precizează faptul că în luna ianuarie, pentru alte drumuri, au fost aplicate sancțiuni administratorului drumului public în 18 cazuri, măsură dispusă și în 31 de situații împotriva executanților de lucrări în zona drumului public și în 20 cazuri împotriva responsabililor cu deszăpezirea, fiind întocmite și 4 dosare penale administratorului drumului public și 20 de dosare penale pentru

executanții de lucrări în zona drumului public. Totodată, s-a constatat faptul că în luna ianuarie 2015, nu au existat accidente rutiere având drept cauză principală sau secundară elementul drum.

4.2.7. Mai mult, în data de 08.01.2015 s-a emis de către Direcția Rutieră avizul pentru efectuarea de urgență a lucrărilor de întreținere pe timp de iarnă pe autostrada A2.

4.2.8. Activitățile specifice desfășurate de către lucrătorii de poliție se bazează în principal pe principiul solicitudinii și respectului față de cetățeni.

5.1. **În fapt**, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la tratamentul diferențiat aplicat de către agenții de poliție rutieră, respectiv a modului în care sunt sancționați participanții la trafic (conducătorii auto) în detrimentul administratorilor drumurilor.

5.2. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. O.G. nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

5.4. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul

dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. **Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.** Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. În speță, petentul sesizează faptul că se consideră discriminat de către partea reclamată, în calitatea sa de conducător auto, petentul comparându-se cu administratorii drumurilor.

5.7. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *"trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă"* (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

5.8. Din ansamblul înscrisurilor depuse la dosar nu se poate reține că faptele imputate în sarcina părții reclamate au fost determinate direct sau indirect de eventuale criterii interzise de O.G. nr. 137/2000 republicată. Petentul nu invocă un asemenea criteriu și nici nu impută că un criteriu dintre cele enumerate în art. 2 alin.1 ar fi stat la baza acțiunilor imputate. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar **intră sub incidența altor acte normative**”.

5.9. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

5.10. Colegiul director urmează a reține și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării 02.11.2015

Motivată și tehnoredactată : T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP